

употрѣблява тыя таланты по силѣ-тъ си въ ползѣ на господина си.

„Онѣй, който пріелъ пять таланта, турилъ гы въ работѣ и придобылъ съ нихъ още другы пять таланта. Онзи, който пріелъ два таланта, такожде припечелилъ другы още два таланта; но онзи, който пріелъ единъ талантъ, закопалъ го въ земѣ-тъ, каквото подобрѣ, споредъ както мыслилъ той, да запази пары-тъ на господина си.

„Подирь нѣколко врѣмя господаря-тъ ся вържълъ въ отечество-то си, и искалъ отъ нихъ отчетъ за имане-то, което имъ вѣвѣрилъ. Тогава онзи, който пріелъ пять таланта, казалъ: „господине, ты ми даде пять таланта; ето още другы пять таланта, които придобыхъ съ нихъ.“—„Добрѣ“, казалъ господаря-тъ, „вѣрнѣй и добрый слуго: ты ми си былъ вѣренъ въ малко-то, и азъ щѣ ты поставѣхъ надъ много. Бѣди участникъ въ радость-тъ на господина ти.“

„Онзи, който пріелъ два таланта, казалъ: „господине! ты ми даде два таланта; ето другы два, които припечелихъ съ нихъ.“—„Добрѣ“, рекълъ господаря-тъ, „вѣрнѣй и добрый слуго. Ты ми си былъ вѣренъ въ малко-то, и азъ надъ много щѣ ты поставѣхъ. Бѣди участникъ въ радость-тъ на господина ти.“

Найпослѣ пристѣпилъ и онзи, който былъ пріелъ единъ талантъ, и казалъ: „господине! азъ тя знаѣхъ, знаѣхъ, че си чловѣкъ жестокъ, жьнешь тамъ, гдѣ не си сѣялъ, и събирашь тамъ, гдѣ не си расточалъ. Убояхъ ся отъ тебе и заровихъ таланта ти въ земѣ-тъ. Ето го, възвръщамъ ти го цѣлъ!“

Тогава господаря-тъ му казалъ: „рабе лукавый и лѣнивый! Кога си знаѣлъ, че жьнѣхъ тамъ, гдѣ не сѣмъ сѣялъ, и събирамъ тамъ, гдѣ не сѣмъ расточавалъ, то трѣбуваше да дадешъ таланта ми на тѣржници-тъ, тогава быхъ го получилъ съ лихвѣ. Возмете отъ него таланта и дайте го на оногова, който има десять таланта. Който има, нему ще ся даде още повече, а който нѣма и не жае да има, отъ него ще ся земе и онова,